

י.ז. עין משפט
נר מצוה

א) [חמא פו:] ב) [ג] ע"י
 לר' יוחנן כ' הוה חמאס ר'מ
 ספרא (לר' א) ג) מנחם דר
 קי. [לר' א] ד) [ר] חמא
 כ"ל:] כ"א לנחמיהם לל
 נאמר ללל לנחמיהם, ו) סוטה
 דר' כ"א, ו) [ר] קי.
 ט) חמא פו:] ט) [ד] חמא.
 י) [וכ"ע חמא, ו] חמאס
 ד"ה וכל חמאס חמאס
 ג: ד"ה וכל חמאס חמאס
 ד"ה חמאס חמאס חמאס
 ד"ה חמאס

ברש"י ד"ה ואי כו' וכן
חברי עם הארץ. ע"י פוסה
דף לע ע"ל פוס' ד"ה
הלוקח:

א. בתוס' ר"ש הוסיף, כדי לקיים אלא כדי לקטור.

אחד המרבה ואחד
הממעט. להניח קרנות
(מנחות כ"ט).
בניהו ב"ר. שטרותם של
צניח להניח לבית הספר
לקראת תפילת (מנחות כ"א).

תַּעֲצִיף יִישְׁרוּ נִגְדָּךְ.
אִתִּי מִפְּרֵשׁ
כַּמִּסְתָּא מְגִילָה מִפְּרֵק
הַקּוֹרָא אַחַת מְגִילָה לְמַפְרֵשׁ
[דָּף י"ח] אִמְרוּ לֵי רַמִּי בְּרִי
[חֲמַא] לְרַבִּי יִרְמְיָה מְדִינַתִּי
מֵאֵי [חֲשָׁפִי ד'] תַּעֲצִיף
יִישְׁרוּ נִגְדָּךְ אִמְרוּ לִיה אֱלוֹ
דְּבְרֵי תוֹרָה שִׁכְחָה בְּהֵן [עַם]
[כַּ] הַתַּעֲצִיף עֵינָיִךְ בּוֹ [יִשְׂרָאֵל]
[אֲפִלּוּ] הֵכִי מִיִּישְׁרָאֵל [ה']
אֲצִל ר' מֵאִיר:

אלהי שלא אחסא עוד ומה

למלאכתו כשם שהוא אינו
והוא ממעיט^ט שנינו אחד
ולם היא אדם ערום כביאה
ל אדם ואפילו עם נכרי
מרו עליו על רבן יוחנן בן
נשיה דרבה חכלית חכמה
ו וברכו ובמי שהוא גדול
ושיהם^י לעושים לא נאמר
שלא לשמה נוח לו שלא
ן בו לא אכילה ולא שתייה
צדיקים יושבין ועטרותיהם
גדולה הבטחה שהבטיחן
נגות בוטחות האונת אמרתי
יהיו בי רבנן ונשרין לגבריהו
ליה הכי עולמך תראה בחיך
חכמות ולשוך ירחיש רגנות
תותוך יביעו דעת וכליותך
בי רב חסדא ואמרי לה מבי
ושמואל ואמרי לה רבי יוחנן
ובמצות ומסובלים ביסורים
אין

דבר זה רגיל בפיו אלו העוסק
במורה בריה אלו וכן עמ' הארך
בירה הוא: אמי ופאמ' בעיר. כלומר
נוחה מלאכתי ממלאכתי: ושמא
מתגדל לתפוס אומותי: ושמא אסמך
הדין עמו אשכח מתגדד מלאכתי
שדן עמי חסום אומותי לא היה לו
אלו פתוח להרבות במורה כמותי והיה
ממעט ואין לו שגר: שנינו. שיש
לו שגר לממעט כמו למרבה: וכלבד
שיזין לבו לשום. ואלו קרינות הוא
במנחות (כסופה): עורס ביצאה.
להערים בכל מיני ערמה ליראה
בדורו: וצאנו עמה חמשה. עיקרה של
חורה שיהא עמה חשודה ומעט:
העושה שלא לשמה נוח לו שלא נברא.
פירוש שאינו נוחו כדי לקיים אלא
לקנות דבפרק מקום שנהא (אפסתי):
אמר רבא רמי תבייה עד שמיס ספק:
וכמיניה מעל השמים כאן בעולם שלא
לשמה כו' והסם איירי במתיקם כדי
שיבדוהו וכן משמע שיבדוהו
דפירקין: ויפלו וישאו. פשוט מיו
השימה כאלו אכלו ושמו: דוולס
הבעסה. שרי קראן שאננות
ועומות: לבי בעיפסא. מיתוקות של
בית רבן היו רגילין להיות לתמיד
לפני רבן בבית הבעסה: כי רבנן.
בית המדרש ששם שונים משנה
וגמרא: ועטרן לגבדרישו. ממתינות
בעתליהן ועומותן עד רשות ללכת
וללמוד תורה בעיר אחרת: מפטרי
רבנן. זה מזה שהיה נוטל רשות
מחבירו לצדו לביתו וללמדו: עולמך
פירא בתיך. כלומר. בלשון גרסה
היו אומרים: ישירו. לשון ישר.
שמהא מבין במורה כהנאה:

זו בשדה אני משכים למלאכתי והוא משכים למלאכתי כשם שהוא אינו מתגדר במלאכתו ושמו תאמר אני מרבה והוא ממעיט^ו שנינו אחד שיכיון לבו לשמים. מרגלא בפומיה דאביי לעולם יהא אדם ערום כיראה רבה שלום עם אחיו ועם קרוביו ועם כל אדם ואפילו עם נכרי ונחמד למטה ויהא מקובל על הבריות אמרו עליו על רבן יוחנן בן עזריה מועלם ואפילו נכרי בשוק. מרגלא בפומיה דרבא חכלית חכמה יהא אדם קורא ושונה ובעט כאביו ובכאמו וברכו ובמי שהוא גדול וראשית חכמה יראת ה' שכל טוב לכל עושיהם^ו לעושים לא נאמר ולא לעושים שלא לשמה וכל העושה שלא לשמה נוח לו שלא כעולם הזה העולם הבא^ו העולם הבא אין בו לא אכילה ולא שתיה וחתן ולא קנאה ולא שנאה ולא תחרות אלא צדיקים יושבין ועטרותיהם ששנאמר ירוחו את האלהים ויאכלו וישתו: גדולה הבטחה שהבטיח^ו ששנאמר ששנאנת קומנה שמענה קולי בנות בוטחות האונת אמרתי ייין^ו בקאריין^ו בניהו לבי כנישתא ואלא תניי גבריהו בי רבנן ונטרין לגבריהו בי רבנן מבי ר' אמי ואמרי לה מבי ר' חנינא אמרי ליה הכי עולמך תראה בחייד וחתך לדור דורים לכך יהנה תבונה פך ידבר חכמות ולשונך ירחיש רגנות ו במאור תורה ופנך יזהירו כוזהר הרקיע שפתותיך יביעו דעת וכליותיך לשמוע דברי עתיק יומין. כי הוּ מפתרי רבנן מבי רב חסדא ואמרי לה מבי ר' אלופינו מסובלים וגו' אלופינו מסובלים רב ושמואל ואמרי לה רבי יוחנן ור' אלופינו מסובלים במצות וחד אמר אלופינו בתורה ובמצות ומסובלים ביסורים